

بسمه تعالی

جناب آقای جوادی
مدیر کل محترم تحقیق و توسعه صدا

از میان نامه‌های شما

همه نیروها، تنها «برای انتشار شماره جدید» بیندیشد و... و واضح است این امر میسر نمی‌شود جز این‌که اصحاب رادیو مجله را از خویش بدانند، نمی‌دانم این اتفاق افتاده است یا نه؟ مجله چه قدر به ستون‌های دیرپای رادیو که این رسانه ملی را سال‌ها بر مدد عشق و اندیشه و ذوقشان بر پا داشته‌اند پیوند یافته است.

دیگر این‌که مطالب رادیو چه سهمی از کل مطالب را تشکیل می‌دهند و چه نیازهایی را رفع می‌کند؟ تشخیص این نیازها با کیست؟ و نیروهای جوان و کهنه‌کار رادیو هرکدام چه نقشی در انعکاس آنها به اداره‌کنندگان رادیو دادند؟ قطعاً جنابعالی و همکاران پاسخ‌هایی درخور برای این سؤالات دارید که البته آینده مجله و روند تداومی آن نشانگر استحکام و قوت آنهاست.

آخرین شماره مجله به‌نظم نسبت به چند شماره قبلی بهتر است، مسائل رادیو بیشتر عنوان شده است. آنچه در قالب رادیو آمیژه مطرح شده است اگرچه با عنوان راه‌اندازی یک شبکه جدید جای بحث دارد، اما به‌نظم مطالب مطروحه برخی از مسائل قابل مطالعه رادیو را پوشش می‌دهد.

مقاله «گویندگی رادیو» نیز نشانگر ارتباط شما با برخی از چهره‌های قدیمی رادیوست و این خود جای امیدواری است؛ اما به گمان بنده توضیح برخی از موارد غلط‌خوانی همانند «فرمانده لشکر» و «فرمانده لشکر» نیازمند شنیدن تلفظ است، ظاهراً جدولی که آقای معین‌افشار برای رفع همین مشکل تنظیم کرده بودند از قلم افتاده است. سخن آخرکه شاید باید به‌عنوان سخن اول یادآوری می‌کردم این پرسش است که «چرا مجله سرمقاله ندارد» و البته تا جایی که به یاد می‌آورم این نخستین بار هم نیست که مجله بی‌سرمقاله منتشر می‌شود و این خود سؤالات دیگری را به ذهن متبادر می‌کند که امیدوارم پاسخ سؤالات قبلی بنده نبوده باشد.

با تشکر

محمد رضایی

مشاور معاونت و مدیر کل پژوهش‌های سیما

باسلام و امیدتوفیق

مجله رادیو که حاصل کار و تلاش جمعی شماست، از آن جهت که فرصتی فراهم کرده تا اندیشه‌ها و ایده‌های دست‌اندرکاران رادیو مجالی برای بروز و ظهور بیابد، امکانی مغتنم و عرصه‌ای قابل تقویت و شایان پشتیبانی است. خصوصاً آن‌که به‌نظر می‌رسد در همراهی و همگامی خود با مسائل رادیو آشنا تر و نزدیک تر حرکت می‌کند. اگرچه صمیمانه بر این باورم، داوری درباره مجله حتی به صورتی چنین کلی حق شایسته دوستانی است که از نزدیک دستی بر آتش رادیو دارند و با کم و کیف مسائل تازه و کهنه آن درگیرند و البته بازنگری دقیق به روال شماره‌های گذشته و مقایسه آنها با یکدیگر از ضروریاتی است که برای بنده مقدور نبوده است.

آنچه در این مختصر یادآوری می‌کنم براساس ذهنیتی است که از شروع راه‌اندازی مجله به خاطر دارم.

تا جایی که به یاد می‌آورم «مجله رادیو» راه‌اندازی نشد که مجله‌ای به‌راه افتاده باشد که این جای خالی قبلاً پر شده بود، قرار بود مجله تشکلی از زبندگان دردمند و متعهد و صاحب‌اندیشه رادیو ایجاد کند که مجله را از آن خود بدانند و خود به تدبیر و اداره‌اش برخیزند، قرار بود پلی باشد، برای ارتباط بدنه رادیو با مدیران و راهبران سازمان... قرار بود به تدقیق و موشکافی واقع‌بینانه مسائل این رسانه، به دور از مصلحت‌اندیشی‌ها و روزمرگی‌ها و جهت‌دهی

